

REVISTA ECONOMICĂ.

Apare odată pe săptămână.

„Revista Economică“ se publică din însărcinarea și cu ajutorul institutelor de credit:

„Albina“, „Ardeleana“, „Auraria“, „Banca Poporală“ Dej, „Beregsana“, „Berzovia“, „Bihoreana“, „Bistrițana“, „Bocșana“, „Brădetul“, „Cassa de păstrare“ Miercurea, „Cassa de păstrare“ Săliște, „Chiorana“, „Cordiana“, „Corvineana“, „Crișana“, „Detunata“, „Doina“, „Economia“ Cohalm, „Economul“, „Făgețana“, „Fortuna“, „Furnica“, „Grănișterul“, „Hațegana“, „Hondoleana“, „Hunedoara“, „Industria“, „Iulia“, „Lipovana“, „Lugoșana“, „Luceafărul“, „Mercur“, „Mielul“, „Munteana“, „Mureșana“, „Mureșanul“, „Nădlăcana“, „Nera“, „Olteana“, „Oraviceana“, „Patria“, „Plugarul“, „Poporul“, „Racoșana“, „Sătmăreana“, „Sebeșana“, „Selăgeana“, „Sentinela“, „Silvania“, „Someșana“, „Steaua“, „Timișana“, „Ulpiana“, „Unirea“, „Victoria“, „Vlădeasa“, „Zărandeana“ și „Zlăgnea“.

Prețul de prenumărare:
pe 1 an K 12.—, pe 1/2 an K 6.—.

DIRECTOR
Dr. CORNEL DIACONOVICH.

Taxa pentru inserțiuni:
de spațiul unui cm² câte 10 fileri.

Anul VIII.

Sibiu, 14 Octomvrie 1906.

Nr. 41.

La „Chestiunea economică română“.

Articolele publicate în timpul din urmă în „Revista Economică“ referitor la „Chestiunea economică română“ cuprind o întregă programă de acțiune vrednică nu numai de atențiunea tuturor, dar și de a fi pusă în practică, pentru că, — în contrast cu alte programe mai vaste și la părere mai ademenitoare, ce aproape an de an se perondează prin foile noastre, — programa din vorbă ni-se pare foarte adecuată împregiurărilor noastre și înainte de toate executabilă.

Înzadar ni-s'a spus de repetite-ori din unele părți, că băncile mai ales nu-și îndeplinesc pe deplin misiunea lor; că ele ar trebui să exploateze munții și pădurile noastre, că din inițiativa și sub scutul lor ar trebui să se facă o organizațiune economică generală românească, prin care, ca prin minune, ca în povești, să punem capăt neștiinței, sărăciei și tuturor relelor ce ne bântuie. Înzadar toate aceste. Se cer lucruri imposibile. Deoarece e în firea lucrurilor, ca toate să-și aibă timpul lor.

Cine n'ar dori oare, ca cele peste 100 de bănci ale noastre să izbutească, pe lângă împlinirea chemării lor strict luate — acordarea de credit și păstrarea economiilor publicului — să mai înființeze barem câte o filială în direcție financiară, câte o cooperativă de valorizare și de conzum, ca prin aceste să deie avânt economic barem populațiunii din centrele unde aceste instituțiuni s'ar înființa?

Cine n'ar dori să vadă că băncile noastre rând pe rând, și toate împreună, deschid pe sama publicului românesc nouă și nouă izvoară de câștig, exploatând munți și păduri, făcând exploatări cu câștiguri de milioane, ridicând agricultura, meseriile, industria și comerțul?

Cine n'ar dori de altă parte ca „Asociațiunea“ să regenereze cât mai îngrabă atât în privința culturală cât și în cea economică poporul românesc din această țară?

Încercări se făcuseră odinioară pentru o organizare economică prin o reuniune a tuturor Românilor din țară. Statutele n'au obținut însă aprobare. Dar, dacă ar fi și obținut, părerea noastră este, că n'ar fi făcut multă ispravă. N'am avut și nu avem oameni. Chiar și acolo unde s'au înființat reuniuni agricole, ca la Sibiu, Orăștie și Caransebeș puțin ne procopsim, și mai ales tot din lipsa de specialiști, și peste tot în lipsa de oameni independenți materialicește și entuziaști pentru progresul poporului.

Să nu ne învinuim însă prea mult! Au nu vedem reuniuni agricole comitatense oficioase în toate comitatele din țară? Și care e s. e. progresul economic al poporului săcuiesc, pe lângă toate favorurile de cari ar trebui să se facă părtaș din partea numitelor reuniuni agricole și pe lângă nenumăratele favoruri ce neîntrept le primesc din toate părțile? Și ei emigrează în România și America, întocmai ca și Românii.

Nici școalele, nici prelegerile economice, nici distribuiri gratuite de vite, semințe, pomi, viță de vie, mașini și instrumente agricole, de galițe, coșnițe de albine ș. a.; nici înființarea băncilor, nici înființarea diferitelor feluri de însoțiri economice de producțiune, de conzum și de valorizare, nici colonizările și alte nenumărate favoruri, — nici chiar toate aceste nu au fost și nu sunt în stare a ridică — cum am zice — în mod forțat pe un popor din situația lui nefavorabilă la o situație fericită. Salturi nu se dau în natură.

Și că așa este ne-am putut convinge din câteva încercări riscate de fruntașii din jurul unor bănci ale noastre, cum au fost acelea făcute cu înființarea însoțirilor comerciale de

conzum, cari în lipsa de specialiști și de experiențe toate s'au prăbușit. Cam așa ne merge și cu însoțirile de magazin.

Înzadar sunt strigătele noastre, că n'avem cutare și cutare. Înzadar învinuim pe cei din fruntea băncilor, că nu se apucă de organizarea vieții noastre economice. Deocamdată li-se cer imposibilități.

Ne-am bucură din suflet dacă am vedeă toate băncile noastre asociate mai întâi barem pentru protejarea intereselor lor de viață și pentru progresul lor neîntrerupt, ca apoi pe urma consolidării lor să poată răsări vârstare nouă și puternice în alte direcțiuni.

Dela un timp încoace trăim în era băncilor. Nici într'o direcțiune nu s'a lucrat în timpul din urmă atât de mult ca în direcția înființării institutelor de credit și economii.

La noi s'au înființat peste o sută astfel de institute și câteva însoțiri Raiffeisen. Ele, ce e drept, sunt puține în asemănare cu numărul cel mare al băncilor altor naționalități din patrie, chiar și numai față de numărul însoțirilor înființate în legătură cu Însoțirea regnicolară centrală, care la finea anului 1905 se ridică — după un interval de abia 5 ani — la 1814.

Și ce fac băncile și însoțirile altor neamuri din patrie? Băncile urmează aproape aceiaș cale ca și băncile noastre: dau bani împrumut, primesc economiile particularilor și corporațiunilor, servesc interesele acționarilor, adăpostesc câte o ceată mai mare sau mai mică de funcționari — lucru foarte bun și acesta, — mai toate dau din prisosul câștigului ajutoare pentru diferite scopuri de interes public și — pe cât le iartă împrejurările — adună rezerve și sporesc în avere.

Tendința pentru înființarea băncilor se urmează și în țările vecine. În Bucovina s. e. s'au înființat în ultimii ani sute de însoțiri sistem Raiffeisen; iar în România, precum s'a constatat în congresul băncilor populare despre care publicăm o dare de samă la alt loc al revistei, — numărul acestor bănci s'a ridicat în câțiva ani la 1849.

Atât la noi cât și în țările vecine abia în ultimii ani a început să se agite mai intensiv chestiunea înființării și altor însoțiri.

Vedem s. e. că în decursul anului 1905 în Ungaria s'au înființat numai în legătură cu însoțirea regnicolară centrală 167 însoțiri de consum și de valorizare și 53 de lăptărit.

În România iarăș abia acum a început să se agite mai cu putere înființarea și altor însoțiri pe lângă cele de credit și economii, anume: magazine cooperative de consumație, brutării (pânerii), lăptării, mai departe înso-

țiri pentru cultura zarzavaturilor, pentru exploatarea pădurilor, pentru vânzarea în comun a produselor agricole ale sătenilor și mai cu deosebire pentru arândarea moșiilor de cătră țărani. Cele mai urgente se par a fi obștiile țărănești pentru arândarea moșiilor, de cari s'au înființat în acest an 29, cari împreună cu obștiile de acest fel înființate în anii precedenți țin în arândă un număr de 54 moși, din cari 32 ale statului.

Lăptărie Românească în România este numai una, în Pitești. La noi în Ungaria e iarăș numai una românească, în Săliște.

Celelalte însoțiri curat românești ce le mai avem se perd în pustiul lipsit de asemenea oaze binefăcătoare. Căci întrebăm: ce numără 2 reuniuni de agricultură, vr'o 2 însoțiri de valorizare, vr'o 2 însoțiri de consum?

Tochmai de aceea trebuințele noastre mari și multe, nevoile de tot felul și sărăcia fac pe oamenii nostri să se miște, să chibzuiască, și să caute căi și mijloace pentru organizarea noastră economică și pentru povățuirea pe căi neumblate, până acum.

Aceste sunt, fără îndoială, cauzele cari au pus la cale și adunarea ținută la Timișoara în 30 Septembrie a. e.

Cine mai poate trage la îndoială că o organizare generală a agricultorilor și meseriașilor români din patrie nu ar fi o chestiune de un interes capital și că nu ar merita să lupte pentru realizarea ei cele mai bune și mai cu autoritate forțe ce le avem?

Da! E o treabă mare aceasta și tocmai pentru că e mare ar fi trebuit să fie fost angajate pentru ducerea ei la bun sfârșit cât mai multe forțe valoroase. Așa însă cum adunarea a fost înscenată nu ne prea garantează succesul, care de altfel toți îl dorim din toată inima.

* * *

Nu ne putem plânge de lipsa de încercări pentru organizarea noastră economică. Cum am arătat mai sus, s'au fost făcut odinioară încercări pentru organizare generală economică prin o reuniune de agricultură. În timpul din urmă s'au făcut repețite încercări pentru înființarea de reuniuni de agricultură în diferite puncte, anume: la Blaj, Brașov și Năsăud; dar, nefiind întărite statutele, totul s'a zădărnicit.

Nu putem negă, că nu s'ar fi lucrat și că nu se lucră și în direcția formării și asigurării clasei noastre mijlocie, a meseriașilor și comercianților. Din contră, în unele centre s'a lucrat și se lucră cu zel mereu crescând

pentru asigurarea viitorului nostru și din această parte.

Cea mai perfectă organizație însă, între împrejurările noastre actuale, este organizarea ce ne-am dat în cadrele statutelor „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“.

Asupra acestei organizații și a rezultatelor ce s'ar putea ajunge prin ea s'a atras an de an atențiunea cetitorilor acestei reviste. S'a arătat litera și spiritul statutelor „Asociațiunii“ și a diferitelor regulamente ale acestei instituțiuni; iar în timpul din urmă s'au arătat și încercările de cari au început să se facă uz în sinul numitei instituții.

Reproducem și de astădată §§-ii în cari se precizează scopul și mijloacele „Asociațiunii“.

În §. 2 se cuprind următoarele:

„Scopul Asociațiunii este: înaintarea culturii poporului român și anume prin inițiere de studii și scrutări și editare de publicațiuni literare, științifice și artistice; înființare de biblioteci populare, muzee și alte colecțiuni; acordare de premii și stipendii pentru diferite specialități de știință, artă și industrie; expozițiuni, producțiuni și conferințe publice; înființare eventual ajutorare de școli și internate; organizare de secțiuni științifice și designare de referenți literari în aceste secțiuni; și în fine prin orice alte întreprinderi legale, cari vor putea contribui la prosperarea literaturii și culturii atât spirituale cât și economice a Românilor din patrie“.

Iar §-ul 37 este precizat astfel:

„Chemarea despărțămintelor este a conlucra la atingerea scopului Asociațiunii, intrând în mai deaproape atingere cu poporul și răspândind la acesta învățătura în toate direcțiunile:

a) prin colecțiuni de produse literare folosite de tot felul;

b) prin stăruința, ca pe lângă școlile populare să se înființeze și susțină școlile de pomărit și vierit, de grădini și alte economii de model etc. în măsura mijloacelor disponibile;

c) prin disertațiuni populare și învățături despre economie, industrie și comerț;

d) prin îngrijirea ca să se îndemne poporul a îmbrățișa deosebitele ramuri de industrie și de comerț;

e) prin îndemnarea poporului la înființarea de însoțiri folosite pentru membrii lor, provăzute cu statute speciale, cari se vor înainta la autoritățile competente pentru aprobare“.

În fine §-ul 15 al „Regulamentului general al secțiunilor științifice-literare ale Asociațiunii“ prevede următoarele agende spe-

cială în interesul dezvoltării economice a poporului:

„a) va urmări dezvoltarea economică a poporului român pe toate terenele economiei naționale și va inițiază dispozițiuni pentru înaintarea acelei dezvoltări; prin editarea de publicațiuni, prin prelegeri și ajutorarea înființării de asociațiuni economice, va stăru pentru ameliorarea sistemului economic al poporului nostru și pentru îmbrătoșarea de năue ramuri ale economiei;

b) va inițiază înființarea de școli profesionale și va conlucra la organizarea și susținerea lor;

c) va îngrijii de culegerea, publicarea și exploatarea datelor statistice referitoare la stările economice ale poporului român;

d) va inițiază expozițiuni economice și va face propuneri pentru burse în diferitele ramuri economice;

e) va urmări literatura economică, va inițiază premii în acest ram și va censura scrierile economice intrate la concursurile Asociațiunii.

Secțiunea economică în lucrarea sa va căuta să rămână în continuă și intimă coatinere cu societățile și corporațiunile economice ale Românilor din patrie, va sprigini activitatea acestora și le va cere conlucrarea la întreprinderi noue“.

Din toate aceste se vede, că statutele și regulamentele Asociațiunii cuprind o bogată programă de activitate economică pentru binele poporului.

Din acest program a și început să se execute unele părți.

Succesul însă atârână în mare parte dela fericita alegere a problemelor celor mai necesare, dela raționala lor interpretare, dela neîntrerupta stăruință pentru agonisirea tuturor mijloacelor indispensabile pentru realizarea acestor probleme, etc.

De aceea am fost și spus la începutul acestui articol, că interpretarea ce o face autorul articolului „Chestiunea economică română“ — încât pentru partea ce se referă la „Asociațiune“ — o considerăm foarte potrivită împrejurărilor și înainte de toate executabilă în toate regiunile locuite de Români, în toate despărțămintele „Asociațiunii“.

Suntem deci de acord cu domnul I. I. Lăpădatu, care susține că Asociațiunea își va putea implini mai bine chemarea în direcția economică:

a) prin prelegeri economice sistematice;

b) prin crearea unei biblioteci economice;

c) prin redactarea cu pricepere a părții economice a foii populare ce va edita „Asociațiunea“;

d) prin expoziții economice;

e) prin deslegarea chestiunii cooperativelor economice, a chestiunii agrare, indu-

striale și sociale, cu un cuvânt a chestiunilor cari în timpul de față se agită pretutindeni cu putere, și ale căror valuri au început să neliniștească serios și pe poporul nostru. S.

Congresul băncilor populare din România.

Un eveniment însemnat este acest congres, nu numai prin faptul că a adunat la o consfătuire frățescă peste 4000 de săteni și reprezentanți ai băncilor, dar și prin incurajarea ce a dat-o luptătorilor. Aci ei au văzut cum prețuește țara întreagă silințele lor, au văzut ce rol important li-se dă în mișcarea de regenerare a satelor și au înțeles totdeodată și răspunderea grea ce au asupra lor în conducerea acestor tinere, dar cu mare viitor tovarășii țărănești.

Revista „Albina” e plină de bucurie când vede întinderea și însemnătatea ce au luat aceste instituțiuni, căci la începutul mișcării, ea a fost aceea care a incurajat inițiativele timide ce se făceau pe ici pe colo. În coloanele noastre și-au găsit loc statutele de model ale primelor bănci și dările de seamă ale primelor operațiuni făcute de acestea. Astăzi negreșit revista întreagă n'ar ajunge ca să facă asemenea publicații, astăzi băncile au revista lor, au anuarul lor, sunt o instituție recunoscută și protegiată de Stat.

Congresul ținut în zilele de 5—7 Septembrie 1906 în București este al treilea congres al băncilor populare. Primul s'a ținut în Focșani.

Deschiderea s'a făcut în ziua de 5 Septembrie dimineața în sala Teatrului Național. Primul act al congresului a fost trimiterea unei telegrame M. Sale Regelui în cuprinsul următor:

„Patru mii delegați ai băncilor populare și cooperativele sătești intruniți în Capitală din tot cuprinsul țării pentru a lua parte la cel de al treilea al lor congres, precum și membrii cassei lor centrale, îndreptăm azi ca întotdeauna întâiul nostru gând către M. Voastră drept semn al dragostei, credinței și recunoștinței noastre.

În acest al 40-lea an al vrednicei domnii a M. Voastră, domnie care va fi în veci slăvită de neamul românesc, privim cărmuirea M. V. cu mândrie, iar viitorul țării și al neamului cu cea mai desăvârșită încredere.

Să trăiți Sire!

Să trăiască M. S. Regina!

Să trăiască A. S. R. Principele Ferdinand!

Să trăiască A. S. R. Princesesa Maria!

Să trăiască Dinastia!”

Di Ion Lahovari, ministrul domeniilor, care eră de față, salută adunarea, zicând, între altele, aceste cuvinte vrednice de ținut minte:

„Instituția băncilor populare e de mare folos pentru o țară. Începutul operei d-voastră va da pe viitor roade mari și va contribui la mărirea și îmbogățirea neamului nostru.

În casa noastră să fie pururi pace și concordie ca să putem merge și mai departe.”

După aceia dl I. G. Duca, directorul băncilor, face o dare de seamă despre situația acestor societăți, declarând dela început că situația este cât se poate de îmbucurătoare. În 1904 erau 1000 de bănci cu un capital de 10 milioane lei; în 1905 erau 1849 bănci cu 13 milioane capital deplin vărsat, pe când în 1902

capitalul total d'abia reprezentă suma de 2 milioane lei.

D-sa studiază și câteva neajunsuri ale situației actuale. Sunt bănci cu capital prea mic, care veștează și neputând să-și îndeplinească rolul, fac pe săteni să recurgă iar la cămătari. Până când aceste bănci vor fi în stare să lucreze în mod serios, s'ar putea preface în sucursale ale unor bănci mai mari. Propune apoi ca instituția creditului agricol să fie fuzionată cu cea a băncilor.

O altă greutate care stă în drumul acestor bănci este faptul că nu peste tot sătenii s'au convins de rostul acestei forme de credit. Cu stăruință, această piedecă se va învinge. Se va învinge, prin rezistență, și propaganda dușmănoasă făcută de cămătari.

După ce examinează greutățile de natură generală și cele de natură particulară, cum este recrutarea personalului administrativ al băncilor, etc., directorul arată cât de variate sunt felurile de activitate ale băncilor: ele pot da naștere la *magazine cooperative de consumație*, pot înființa *brutării și lăptării*, pot face ca *cultura zarzavaturilor* să nu mai fie în mâna străinilor, precum și *exploatarea pădurilor*, pot în fine să organizeze *vânzarea în comun a produselor agricole* ale sătenilor. Aceste forme de activitate s'au încercat în unele părți și au dat rezultate satisfăcătoare.

Acestea toate dau dreptul directorului să încheie astfel:

„Vedeți deci cât de uriaș e scopul ce-l urmărim și deci cât de uriașă trebuie să fie și lupta noastră.

Vom merge înainte și vom cuceri neatârnrarea economică a României, căci fără de aceasta neatârnrarea politică a țării rămâne neisprăvită și nesigură.”

Ședința s'a terminat prin cuvântarea dlui *Vintilă Brătianu*, membru în conziliul de administrație al băncilor. Chestiunea cu care s'a ocupat d-sa a fost *arendarea moșiilor de către obștiile țărănești*. Acest fapt este nou în țara noastră: sunt d'abia câțiva ani de când unele instituții publice și puțini proprietari particulari au arendat moșiile lor la grupe de săteni. Pentru a se înlesni regularea afacerilor înaintea tribunalelor s'a făcut o mică modificare în legea civilă și încercările, puține la număr e adevărat, au dat în cea mai mare parte rezultate mulțumitoare.

În anul 1906 s'au înființat 29 de obști nouă pe lângă cele existente și sunt azi în arânda acestora un număr de 54 moșii, din cari 32 ale statului.

Mai toate obștiile arendatoare și-au plătit câștiurile la vreme, unele chiar înainte de vreme. Numai 2 sunt în urmă cu această plată. De aci se vede că lucrul poate merge bine, dacă se vor înlătură unele greutăți, dacă se vor face mici modificări în condițiile în cari se arendează moșiile statului, dacă se vor incuraja și povățui bine aceia cari se vor pune în fruntea sătenilor spre a formă obști. Cassa centrală a băncilor populare va fi gata a da tot sprijinul ei, căci:

„Datoria noastră a tuturor e ca să îndreptăm soarta țărânimii. Și dupăcum în aceste zile de mari sărbări naționale, arătăm lumii orașe frumoase, poruri, palate grandioase, să fim în stare să arătăm în viitor un țaran cult, sănătos, conștient de drepturile și de datoriile sale.

* * *

Dăpă amiazi diferiți delegați ai băncilor și-au spus cuvântul lor, arătând greutățile ce întimpină, arătând rezultatele ce au căpătat cu diferite inițiative. Mai toți se plâng de persecuțiile cămătarilor și unii chiar de dificultățile agenților administrației.

Di Nenitescu îi incurajază, le făgăduiește că cassa

centrală va lua notă de toate acestea și își va da toate silințele ca să înlăture piedecile.

* * *

Ziua a doua, 6 Septembrie, a fost destinată debaterilor în secțiuni. Tot congresul a fost împărțit în 9 secțiuni, cuprinzând fiecare un număr de delegați din 3—4 județe. Aceste adunări parțiale au fost prezidate de d-nii: *F. Enescu*, subdirectorul băncilor, *V. Vârnav*, membru în conziliul de administrație, *V. Curțius*, inspector al băncilor, *G. Dumitrescu-Bumbești*, inspector, *I. G. Duca*, directorul, *Gr. G. Cantacuzino*, membru în conziliu, *D. Nenitescu*, membru în conziliu, *Vintilă Brătianu*, asemenea membru, *C. Stere*, iarăș membru.

Aci s'au discutat diferite chestiuni de amănunt și s'au prezentat plângeri de natură locală. Președinții au dat toate explicațiile necesare și au luat notă de toate plângerile.

* * *

După amiază, s'a dat în Arenele Romane la Expoziție o reprezentatie în onoarea membrilor congresului.

* * *

Sedința din urmă s'a ținut în ziua de 7 Septembrie iarăș în sala Teatrului Național. Acum s'a citit răspunsul M. S. Regelui trimis de un adjutant:

„M. S. Regele a primit cu o vie mulțumire, expresiunea sentimentelor de credință și de dragoste ce-I transmiteți în numele celor 4000 de delegați ai Băncilor populare și cooperativelor sătești, și mă însărcineză de a vă aduce la cunoștință înaltele Sale mulțumiri pentru urările calde și bine simțite ce-I faceți, precum și dorința ce are de a vedea lucrările d-v. în-cununate cu lauri pentru binele și fericirea în viitor a populațiunii rurale“.

Vorbește aci un sătean din Bucovina, *Pavel Percu*; apoi iau cuvântul mai mulți delegați și în fine dl *D. Nenitescu*, incheie printr'o cuvântare care resumează cele ce s'au arătat în diferitele ședințe ale congresului și termină astfel:

„Opera de azi nu e o muncă spre a se câștiga o bucată mai bună de mămăligă, ci e dorința de a avea un popor tare și deștept, un popor care să nu poată fi răpus de dușmanii săi. Aceasta e răvna noastră și de aceea stăruim să vă zicem:

Mergeți, mergeți voi de aci spre a mișcă pe cei dela Prut; uniți-vă cu glasul vostru să treacă la frații de peste Carpați; haidetei voi din câmpii, voi din piscuri și cei din vale, haidetei cu toții în calea propășirii desăvârșite“.

Cu acestea, congresul se inchide.

„Albina“.

Programul congresului absolvenților din școlile de agricultură din România.

(Se va ține în zilele de 14, 15, 16 și 17 Oct. a. c.)

SECȚIUNEA I.

Economia națională.

1. Îmbunătățirea soartei țăranilor din punctul de vedere economic.
2. Chestiunea muncitorilor agricoli.
3. Impozitele asupra venitului agriculturii și ramurilor anexe.

4. Chestiuni privitoare la producere și consumațiune. Recoltele agricole. Necesitatea unui serviciu de informațiuni și statistică agricolă.

5. Înființarea societăților și cooperativelor agricole.

6. Căile de comunicație în legătură cu agricultura.

7. Organizarea exploatațiunilor agricole: capital și muncă. Rentabilitatea pământurilor. Contabilitate. Muncitori agricoli.

8. Metodele de cultură întrebuintate în țară. Baza științifică a rânduiri plantelor. Importanța cerealelor și plantelor de nutreț în asolamente. Importanța taturilor plantelor cultivate pe solul țării, din punctul de vedere agricol, economic și social.

SECȚIUNEA II.

Învățământul agricol.

1. Istoricul și gradăția învățământului agricol din țară. Școalele elementare, inferioare și școala centrală de agricultură. Școalele de horticoltură, lăptărie, pomologie, viticultură, grădinărie, etc.

2. Intrucât absolvenții școalelor de agricultură, corăspund scopului creării școalelor respective.

3. Cum ar trebui reorganizat învățământul agricol în țară?

4. Cum sunt priviți și întrebunțați absolvenții școalelor de agricultură de marii cultivatori din țară? Li-se eliberează de câtră aceștia din urmă certificate de aptitudini?

5. Învățământul agricol în școalele primare.

6. Ce întrebunțare se dă terenului alipit pe lângă școalele de agricultură?

7. Predarea învățământului și practicei agricole în armată, în școalele menajere de fete, etc. Cunoașterea și altor meșteșuguri în școalele de agricultură.

8. Câmpurile de încercare și demonstrațiune.

9. Cum s'ar putea câștiga și folosi terenurile in-accessibile.

SECȚIUNEA III.

Cultura plantelor. Material și mașini agricole. Ameliorațiuni agricole. Apărarea plantelor și arborilor fructiferi.

1. Importanța și felul diverselor culturi de plante agricole din punctul de vedere agricol.

2. Introducerea și aclimatizarea diverselor varietăți de plante. Influența acestora din punctul de vedere agricol, economic și social.

3. Cultura orzului de bere, a cartofilor, lucernei, fasolei, soiei, hemeiului, plantelor tinctoriale, medicinale, textile și narcotice.

4. Mijloacele de a se putea păstra în agricultură un venit mijlociu și constant, prin variațiunea culturai plantelor.

5. În ce măsură trebuie să ținem socoteală de cultivarea plantelor indigene și de ameliorarea lor, în luptă cu introducerea altor varietăți de plante străine.

6. Rolul și importanța mașinilor în agricultură.

7. Importanța serviciului meteorologic și hidrografic pentru agricultură.

8. Introducerea irigațiunilor și drenagiului în țara noastră. Importanța lor.

9. Ingrășămintele cele mai potrivite solului țării noastre.

10. Boalele parazitare și cele provenite dela insecte și animale, cari s'au ivit la plante și pomi în țara noastră. Prevenirea și remedii contra lor.

SECȚIUNEA IV.

Creșterea vitelor. Pășunat. Lăptărie. Avicultură.
Apicultură. Sericicultură.

1. Cum se cresc și cum ar trebui să se crească vitele noastre.
2. Chestiunea îmbunătățirii raselor noastre de vite.
3. Cui revine creșterea și îmbunătățirea vitelor? Agriculturului sau veterinarului?
4. Speciile de vite necesare țării noastre pentru muncă, lapte și export.
5. Politica noastră economică veterinară. Măsuri sanitare veterinare. Transportul animalelor vii pe C. F.
6. Chestiunea pășunatului și hranei vitelor. Nutrețurile naturale și artificiale. Prepararea nutrețurilor.
7. Industria lăptăriilor în țara românească.
8. Creșterea pasărilor de curte, albinelor și vermilor de mătase. Importanța lor economică și națională.

SECȚIUNEA V.

Industriile anexe. Economia forestieră. Piscicultura.
Viticultura și Pomologia.

1. Importanța industriilor anexe față de agricultură și economia națională în genere.
2. Importanța silviculturii ca ramură anexă agriculturii.
3. Chestiunea defrișării pădurilor în raport cu clima și agricultura.
4. Comerțul cu lemne în România.
5. Importanța producerei și consumațiunii peștelui în țară. Exportul. Exploatarea în regie a pescăriilor statului. Binele sau răul ce ar decurge din această măsură.
6. Viticultura în trecut și astăzi. Reconstituirea viilor filoxerate. Metoda urmată. Foloasele și desavantajele acestei metode. Lupta contra diferitelor boale parazitare, cari atacă viile.
7. Comerțul cu vinuri. Cercetări științifice și practice cu privire la viticultură. Boalele vinului.
8. Foloasele grădinilor de pomi roditori. Importanța horticulturii la orașe și sate. Cultura florilor.
9. Importanța culturii legumelor. Industria conservelor de legume.

REVISTA FINANCIARĂ.

Situațiunea.

Sibiu, 12 Octombrie 1906.

Cel mai însemnat eveniment al acestei săptămâni în piața de bani este urcarea etalonului oficial la banca imperială germană dela 5 la 6%, adică cu un întreg procent cum n'a mai fost în Germania în prima jumătate a lunii Octombrie din anul 1899. În ședința conziliului central al numitului institut nu s'a motivat această urcare atât cu raportul țării față de străinătate, cât mai ales cu *trebuițele vieții economice interne*. Această urcare nu va rămâne fără efect asupra celorlalte piețe europene; prima consecință a ei va fi întoarcerea în patrie a capitalului german, care mai este plasat în străinătate, în vederea unei mai bune rentabilități în patrie, apoi capitalul străin care caută plasare în străinătate va căuta să profite de beneficiile ce-i oferă piața germană. Sub acest ultim raport vin considerate mai ales Anglia și Franța. Dar piața engleză numai cu greu ar putea să se lipsească de o parte a capitalului disponibil, mai ales

acum când i-s'a detras o însemnată cantitate de aur pentru Egipt, de aceea va căuta să se îngrădească contra emigrării aurului prin urcarea etalonului, care în prezent este de 4%. Mai mult folos va avea deci capitalul francez, unde pe lângă toate cererile pentru străinătate, numărul este abundent.

Această abatere a capitalului francez spre piețele germane, poate deveni neplăcută și pentru Monarhia austro-ungară. Urmarea nemijlocită a retragerii capitalului francez de pe piețele noastre va fi creșterea cursului devizei Paris și eventual al devizelor asupra piețelor germane, cari și așa s'au urcat în săptămânile ultime la un nivel neobicinuit. Ținând cont de această eventualitate, Banca austro-ungară va trebui să ia toate cautelele, ce-i stau la dispoziție, pentru a împedea eventuale retrageri mai mari de aur pentru străinătate, prin urmare și noi ne putem aștepta la o nouă urcare a etalonului de 4½% oficios al Băncii de emisiune.

Pe piața internă a produs oarecare înlesnire plasarea disponibilităților de peste 20 milioane coroane făcută de ministrul de finanțe ungar la băncile din capitală; cu toate acestea tendința pieței e fermă. Discontul privat s'a urcat în Viena ca și în Budapesta dela 4¼% la 4½%; cambiile de portofoliu se escontează dela 5¼% în sus.

După exemplul Băncii imperiale germane au urcat deja etalonul: Banca din Stockholm dela 5 la 5½%, și Banca din Kopenhaga dela 5 la 6%.

ÎNVĂȚĂMANT.

„Școala pentru economia și industria de casă”, susținută de Reuniunea femeilor române din Sibiu, a fost deschisă în 15 Septembrie a. crt. În această școală se învață: pregătirea bucatelor și a pâinei, conservarea bucatelor și a pâinei, conservarea legumelor și a pâinei, conservarea legumelor și a poamelor, curățirea și ținerea în ordine a locuinței, spălatul, călcatul și îngrijirea rufelor, confecționarea rufelor, cusutul, croitul, împletitul cu mașina, torsul și împletitul cu mașina, torsul și țesutul, precum și câteva studii teoretice. Se învață, am putea zice, tot ce-i trebuie unei bune econoame (și am dori, ca toate Românele să fie bune econoame). În urmare, numai recomandăm publicului românesc această școală folositoare, care e condusă cu multă pricepere și cu mult devotament. Când ne lipsia o școală economică și industrială eră numai natural ca să alergăm airea pentru a primi cunoștințele corăspunzătoare; astăzi însă e păcat a ne mai adresa tot numai la străini.

DIN REUNIUNI.

Adunarea de constituire a Tovărășiei agricultorilor și meseriașilor, anunțată în Nr. 38 al „Rev. Econ.”, s'a ținut Duminecă în 30 Septembrie n. a. c. în Timișoara, pe lângă programul publicat și de noi.

Precum se vestește, numărul participanților se fi fost de 1000—1200, din vre-o 250—300 de comune ale comitatelor Arad, Hunedoara, Timiș, Torontal și Caraș Severin.

Adunarea a fost deschisă de d-nul I. Crăciunel, oficiant superior la poșta în Budapesta, care spune între altele, că scopul tovrășiei este să creeze o stare

mai bună pentru popor, prin alungarea neștiinței și sărăciei.

Prezident al adunării a fost aclamat d-nul Iuliu Vuia, dir. școlar în Comloșul-mare, iar notari domnii Dr. Aurel Ciupe, avocat în Lugoj și I. Tătar, oficial de bancă în Sassebeș.

După ocuparea prezidiului prin dl Vuia, a vorbit dl *D. Birăuțiu* despre trebuința organizării economice prin care se va pune bază înaintării poporului în cele materiale, ferindu-l de exploatarea neomenoasă de tot felul.

A urmat la cuvânt economul *Uroș Păteanu*, din Nădlac, care a arătat pe înțelesul tuturor că plugarii trebuie să se întovărășească.

Dl *V. C. Osvadă*, după o introducere iarăș despre trebuința organizării economice, și după ce socialiștii cari au voit să zădărnicească adunarea, s'au liniștit, cetește statutele, cari s'au primit. După acestea ședința a trebuit întreruptă din cauza turburării socialiștilor și s'a redeschis la 2 oare d. a.

S'a ales apoi un *comitet central* cu mandat de trei ani în frunte cu dl protopop Ghenadie Bogoeviciu din Budapesta, și un comitet de supraveghiere din 6 persoane.

Până la întărirea statutelor s'a ales un comitet executiv din următoarele persoane:

V. C. Osvadă, Ghenadie Bogoeviciu, I. Crăciunel, D. Birăuțiu, Dr. Aurel Ciupe, Uroș Păteanu, P. Stoica, Iuliu Vuia, Nicolae Gruța. +

AGRICULTURA.

Situațiunea agricolă.

În *Ungaria*. În jumătatea a doua a lunii Septembrie timpul a fost mai mult ploios. Ploile au făcut stricăciuni în multe locuri cucuruzului și cartofilor, cu deosebire în regiunea ostică a țării. Cucuruzul târziu promite o recoltă mai slabă. În urma umezelii a rămas îndărăt și a început chiar a se strică în unele locuri.

În *România*. În timpul din urmă când la noi a căzut zăpadă, a căzut și în România, nu numai în regiunile muntoase, ci și la șes. Din această cauză lucrările agricole au fost întrerupte în multe părți și sămănăturile de toamnă se pot face numai cu greutate.

Pășunile sunt destul de frumoase și vitele găsesc cu îmbelșugare nutrimentul necesar. Vitele vor intra în iarnă destul de bine. Fân și alte nutrețuri pentru hrana vitelor s'au adunat din abondanță.

Cucuruzul a dat recoltă foarte abundantă și calitatea corespunde tuturor așteptărilor.

Grânele au început să se vândă cu prețuri mai rezonabile, chiar și cele de calitate mai inferioară.

Știrile despre recolta din *Rusia* nu sunt multămitoare.

Germania va avea trebuință de un import mult mai mare decât cel prevăzut.

Franta, după toate probabilitățile, va trebui să importeze în acest an.

Canada și *Statele-Unite* nu contează pe o cantitate prea mare de export.

A XVI-a expoziție de vite aranjată de „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului“.

I. Programul.

Cu scop de a înainta economia de vite „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului“,

va aranja la 21 Octomvrie n. 1906, 10 oare a. m., în comuna Sânciori, pe locul numit „Zăvoial comunal“ o expoziție de vite împreună cu distribuie de premii în bani. La expoziție nu se primesc decât vitele locuitorilor din comunele Sânciori, Cacova, Sebeșel, Laz, Deal, Loman, Răchita și Căpâlna. Cerând trebuința proprietarii au să dovedească, că au ținut înșiși vitele în timp de $\frac{3}{4}$ de an cel puțin. Oile trebuie expuse în grupe de cel mai puțin 3 capete, altcum nu se premiază.

Se vor distribui douăzeci și nouă de premii în suma totală de 200 cor., datorite de comisiunea economică a comitatului Sibiiu, și anume se vor distribui următoarele premii:

Grupa I. Bovine de prăsilă (rassă indigenă și străină).

a) tauri de 3—5 ani: 1 premiu de 16 coroane; b) vaci de 3—8 ani: 1 premiu de 12 cor., 2 premii de câte 10 cor., 1 premiu de 8 cor. și 1 premiu de 6 cor.; c) junci, junince și tăurenci de 1—3 ani: 1 premiu de 10 cor., 2 premii de câte 8 cor. și 2 premii de câte 6 cor.; d) vițai și vițele de $\frac{1}{4}$ —1 an: 1 premiu de 8 coroane, 2 premii de câte 6 cor. și 2 de câte 2 cor.

Grupa II. Oi de prăsilă.

a) berbeci de 1—5 ani: 1 premiu de 10 cor. și 2 premii de câte 8 cor.; b) noatini din 1906: 1 premiu de 6 cor. și 2 premii de câte 4 cor.; c) noatine din 1906: 1 premiu de 6 cor., 2 premii de câte 4 cor. și un premiu de 2 cor.; d) oi de 1—5 ani: 1 premiu de 8 cor. și 2 premii de câte 6 cor.

II. Premiarea.

În scopul premierii, comitetul central al Reuniunii agricole a ales juriul consistător din membrii comitetului reuniunii și din fruntași ai comunelor din cari se expun vite.

Juriul ia în primire lista generală a vitelor expuse, examinează pe rând și cu deosebită luare aminte fiecare vită și apoi se consultă asupra premierii, îngrijindu-se ca publicul și exponenții să nu înrăurască câtuș mai puțin asupra hotărârilor de luat.

În ședința ce urmează examinării vitelor, membrii juriului se consultă din nou și se pronunță, dovedind îndreptățirea propunerilor și apoi hotărând cu majoritate absolută de voturi.

Impărțirea premiilor urmează a se face în mod sărbătoresc, ținându-se mai întâiu o vorbire în prezența juriului și comitetului aranjator, a exponenților și publicului întrunit.

III. Dispozițiile de premiere.

In special.

I. Bovine (vițai, vaci, tauri).

Ca vrednice de premiat se consideră mai ales bovinele, cari intrunesc în mare măsură însușirile vitelor mari, puternice, frumoase la trup, blânde, lăptoase, bune de prăsilă și de îngrășat.

Fafă cu vitele corcite se va da întâietate vitelor de rassă curată.

II. Oi.

Întâietatea se cuvine mai ales oilor mari, cărnoase, lăptoase, și bogate în lână frumasă și subțire, moale și lungă, deasemenea se cuvine întâietate oilor de soi vestit și însoțite de miei cu blană aleasă.

Rassa țigăie și stogoșe se preferă rassei bârșane (țurcane).

SUMAR.

La „Chestiunea economică română“. — Congresul băncilor populare din România. — Programul congresului absolvenților din școlile de agricultură din România. — *Revista financiară*: Situațiunea. — *Învățământ*: „Școala pentru economia și industria de casă“. — *Din reuniuni*: Adunarea de constituire a Tovărășiei agricultorilor și meseriașilor. — *Agricultură*: Situațiunea agricolă, A XVI-a expoziție de vite.

Au apărut

„BIBLIOTECA BĂNCILOR ROMÂNE“

Nr. 1.

Studii de contabilitate

(principiile fundamentale ale contabilității în partidă dublă)

de

Ioan I. Lăpădatu,
prof. de științe comer.

Nr. 2.

Băncile Române

din

Transilvania și Ungaria

de

Constantin Popp,
funcționar la Centrala „Albinei“, Sibiu.

Nr. 3 și 4.

Efectele publice

de

Ioan I. Lăpădatu,
prof. de științe comer.

Nr. 5-8.

Studii practice de bancă

de

Ioan I. Lăpădatu,
secretarul institutului de credit și econ. „Ardeleana“.

Se pot procura dela domni autori în Sibiu și Orăștie cele două dintâiu à 50 fl., a treia cu K 1— și a patra cu K 2.—

Bursa de București.

Cursul din 9 Octomvrie 1906.

	vinde Lei	
Renta amort. 1881 de 5%	—	
" " 1892 5%	—	
" " 274 mil. 4%	94 ³ / ₈	
" " 1898 4%	92 ¹ / ₂	
Fonciare rurale 5%	101 ³ / ₈	
" " 4%	92	
Seris. fonc. urb. Bucuresti 5%	98 ³ / ₈	
" " Iași	95—	

Bursa de efecte din Viena și Budapesta.

Cursul din 10 Octomvrie 1906.

3/0	V A L O R I	Viena vinde	Bpesta vinde
Datoria publică comună.			
4	Renta unit. în hârtie, Mai, Nov.,	99—	99-25
4-2	" " arg. Febr. Aug.	98-90	100-50
5	Losuri din 1860 à fl. 500— " 20% dare	157-90	161—
5	" " 1860 à fl. 100— " 20% "	218—	224—
—	" " 1864 à fl. 100— "	276-75	279—
Datoria publică austriacă.			
4	Renta austr. aur., seut. de dare	116-75	117—
4	" " Cor.	99-20	99-50
3 1/2	" " de invest.	88-85	—
Datoria publică ungară.			
4	Renta ung. aur., seut. de dare	112-75	113-25
4	" " Cor.	95—	95-20
3 1/2	" " " " " " " "	84-55	85—
—	Impr. ung. cu premii à 100 fl. " " "	209—	211—
4	" p. regul. Tisei sc. de dare	153-75	154—
4 1/2	Oblig. de regalii croat-slav.	100-75	101—
3	Impr. p. regul. Porților de fier	76-75	76-75
4	Oblig. rurale croato-slavone	97-20	99—
4	" " ungară	95-45	96—
Alte datorii publice.			
5	Los. p. regularea Dunării, à 100 fl.	267—	—
4	Obl. Soc. Temes-Bega	95-30	95-75
5	Imp. cu prem. al orașului Viena	103-10	—
4 1/2	" " " " " " " " Budapesta	95—	94-50
2	" " " " " " " " sêrbesti à 100 fr.	105-70	—
—	Oblig. cu premii a C. fer. ture. à 400 fr.	161-50	—
—	Impr. bulgar 1889	119-30	119-50
Serisuri fonciare și a. a.			
4	Instit. de Cred. fone. austr.	99-25	—
3	" " " " " " " " cu premii, 1880	288-50	—
4	Banca austro-ungară 50 ani	100-40	100-30
4	" " " " " " " " 50 ani	—	100-75
4 1/2	Banca comer. ung. Pesta	100-45	101—
4	" " " " " " " "	98—	98—
4 1/2	Obl. com. ale Băncii com. ung., Pesta, repl. 110% în fl.	106-15	105-75
4	Obl. com. ale Băncii com. ung., Pesta, 50 1/2 ani	99—	101—
4	" " " " " " " " I Casse de păstr. patriot., Pesta	98—	98-25
4	Inst. de credit fonciar ungar	98-75	97—
3 1/2	" " " " " " " "	97—	88—
4 1/2	Banca ipotecară ungară	100-40	101—
4	" " " " " " " "	100-40	97—
4	" " " " " " " " cu premii	266-50	133—
4 1/2	Cassa de păstrare regn. Pesta 50 ani	—	97-75
5	" „Albina“, Sibiu	—	101-50
4 1/2	" " " " " " " "	—	101-50
4 1/2	Cassa de păstrare Sibiu, em. IV.	—	101-25
5	" " " " " " " " Brașov	—	103-50
4 1/2	" " " " " " " "	—	102—
4 1/2	Inst. de credit fonciar Sibiu, em. VI.	—	101—
4	" " " " " " " " VII.	—	98-50
Lozuri.			
	Basilica, à fl. 5—	23-40	24—
	Credit, à fl. 100—	462—	466—
	Clary, à fl. 40— v. c.	150—	—
	Buda, à fl. 40—	178—	182—
	Palfy, à fl. 40—	183-50	180—
	Crucea roșie austriacă, a fl. 10—	49-50	52—
	" " ungară, à fl. 5—	30-25	31-75
	Rudolf, à fl. 10—	60—	—
	Salm, à fl. 40— v. c.	202—	—
	Salzburg, à fl. 20—	76—	—
	Impr. cu prem. al oraș. Viena, 1874	516—	520—
	Sanatorium Regina Elisabeta K 5—	—	10—
	" „Jó sziv“, à K. 4—	—	12—
Valute.			
	Galbini austr. sau ung.	11-38	11-43
	" " c. reg.	11-35	11-33
	Napoleon'd'or (20 frei sau 8 fl. aur)	19-13	19-16
	20 Marce germ. aur	23-56	23-54
	Ruble rusești de hârtie per bucată	—	2-54
	Bilete germ. 100 M.	117-75	117-85
	" " franc. 100 Fr.	—	95-67
	" " ital. 100 Lire	95-75	95-70
	Ruble, bilete, 100	253-75	—
	Lei românești, 100	—	95-30

Prețul per bucată